

Z hmly bolo počuť nepravidelné špliechanie vesiel. Po chvíli sa objavilo slabé svetlo na čele člna. Obrysy dvoch postáv s námahou veslovali. Dlhý čln sa pohyboval dopredu veľmi pomaly, lebo málokedy sa im podarilo zabrať naraz. Ľudia na drakkare boli netrpezliví. Všetci sa zhromaždili pozdĺž celej strany lode, odkiaľ prichádzal čln. S napätím očakávali, kto bude v člne. Odišlo desať mužov s jedným bersekerom, no vracali sa dvaja muži bez bersekeru. Zatajovali dych, aby počuli, či sa čln vôbec hýbe. Napriek malej vzdialenosti to trvalo veľmi dlho.

V člne boli dvaja silní bojovníci známi svojou silou a vytrvalosťou. Ten vzadu mal medzi nohami menšiu truhličku. Niekedy jeden z nich chvíľu čakal. Zbadali drakkar, ale ani jeden to nedal najavo. Mlčky sa opierali do vesiel, až sa priblížili k drakkaru. Z lode zhodili rebrík. Najprv ten vpredu opatrne vyšiel po rebríku hore. Každý jeden stupienok mu trval dlho. Keď muži na lodi dočiahli jeho spotené ruky, pomáhali ho vytiahnuť hore. Akonáhle ho vytiahli, muž zakričal z posledných síl:

"Metheglin!"

Víkingskí bojovníci mu podali roh s medovinou. Muž si hltavo odpil. Snáď len dva glgy, potom od únavy zaspal. Dvaja muži zišli po rebríku. Pomáhali udržať čln vedľa lode. Keď vyšiel druhý muž, vyniesli hore aj truhličku. Druhý muž si tiež vypýtal medovinu. Takisto odpadol od únavy. Oboch ich odtiahli do stanu pre mužstvo, kde ich nechali spať.

Truhlicu podali veliteľovi. Veliteľ ju mierne pootvoril. Bol v nej Futhark, runová abeceda. Každé jedno písmeno bolo na štvorcovej doštičke zo zlata.

"Olaf a Urk! Ostatní mŕtvi aj s bersekerom!" hlásil jeden muž veliteľovi.

"Smer Åland, vy lenivé psi! Okamžite!" znel príkaz.

Veliteľ sa posadil na kraj pri veslo. Truhličku si dal k nohám.

"Pane!"

"Bubnom a bičom nešetri! Lebo ja dám teba zbičovať až ti budú trčať kúsiky kože z tvojho bastardiého chrbáta!"

Lod sa pomaly obrátila. Vydala sa smerom na Åland. Muži synchronizovane veslovali. Nad ránom sa vymenili s tými, ktorí medzitým spali.

Veliteľ odišiel s truhličkou do svojho stanu.

"Privedte mi Olafa aj s Urkom, lenivci!" prikázal.

Než došli, dal si dole plášť, prilbu i nátepníky. Meč si dal vedľa postele. Vyzliekol si i koženú zbroj. Sadol si na deku, ktorá slúžila ako posteľ. Čakal na dvoch statných bojovníkov.

Medzitým si vybral hrebeň. Najprv si rozčesal vlasy. Česal si akurát bradu, keď začul krátke zakašľanie.

"Poďte dnu!" povedal veliteľ Bjorn.

Chlapi vošli dnu. Bjorn im ukázal rukou na vankúše. Chlapi sa tam rozvalili.

"Vychrápaní?"

"Áno," odpovedal Olaf.

"Ostatní sú mŕtvi?"

"Všetci skapali," na zbroji boli vidieť trhliny a krv. Na miestach, ktoré neboli chránené boli čerstvé rany.

"Nech si ich Odin zavolá k sebe!"

"Kálali nás jak prasata na zabíjačke," Urk výškou prevyšoval o čosi Bjorna. Už od mala sa plavil s Bjornom po mori. Silné ruky zažili ne jeden boj.

"Verím, že kráľ Harald to ocení. Zatiaľ sa nalogajte mojej medoviny. O pár dní zakotvíme na Ålande, tam doplníme zásoby. Užijete si tam jak prasatá, než zanesieme túto vzácnu truhlicu kráľovi," povedal Bjorn. Popritom otvoril veľkú truhlu, odkiaľ vybral roh so špeciálnou medovinou. Podal jednu Olafovi a Urkovi. "Nebudete veslovať, ale strážiť túto truhlicu!"

Ktokoľvek sa jej dotkne okrem mňa, tak ho bez milosti zarežte ako bezbožné sliepky. Aj keby som mal ja sám veslovať celý drakkar do Vestfodu!"

Åland bolo jedno veľké súostrovie v Severnom mori, malo vyše šesťtisíc ostrovov a ostrovčekov. Bjorn s drakkarom zamieril k jednému z centrálnych ostrovov. Tam bola jedna veľká osada.

Bojovníci išli do neďalekej krčmy, kde si spoločne chlastali pivo i veselili sa so ženami. Len na večer sa strhol krik. Z krčmy povybíhali bojovníci s vytasenými mečmi. Naháňali jazdca na bielom koni. Jazdec im po chvíli unikol. Oni len zlovestne pokrikovali za ním. Vrátili sa. Z krčmy vyniesli k člnu dve mužské telá. Krčmár vyliezol von spolu s dvoma nahými ženami odetými do plášťov. Obidve nariekali. Cez plášť presvitala krv. Aj osadníci z blízkych domov sa pozbiehali, aby videli, čo za krik sa to zodvihol. Zočili už len vzd'alujúci sa čln. Z lode zazreli ako krčmár rozhadzuje rukami. Päťami kýval smerom k lodi. Potom odviezol skrvavené ženy dovnútra. Krikom ešte odháňal ľudí preč.

"Pri Ódinovi, čo sa stalo?" opýtal sa Bjorn, keď uzrel Urka a Olafa mŕtvych ležať na palube.

"Nevieme," ozval sa jeden z mužov. Pristúpil dopredu.

"Štekaj, Tjersien!"

"My sme dolu sloпали. Olaf s Urkom išli so ženami hore do izieb. Bola dobrá nálada, keď sme počuli ako niekto zoskočil z koňa. Dvere sa rozleteli. V ňom sa objavil neznámy bojovník.

"Pri koreňoch Yggrasilu!" skríkol som. Bola to žena. Ale aká žena! Statná ako hociktorý vagabund z nás. Silné nohy a svalnaté paže, že ne jeden z nás by mohol závidieť. Čižmy po kolená, zásteru tak do tretiny stehna. Nátepníky, rukavice, plášť aj ostatné veci mala strieborné. Tvár jej zakrývala prilba. Pohl'ad mala taký, že mi páčila srdce vo vnútri."

"Ožral si sa, tak si mal chuť na ženu!" ironicky poznamenal Bjorn, "ale pokračuj, ty pes!"

"Nie. Aj keby som vypil akokoľvek silný nápoj, jej pohl'ad by zmrazil chuť aj nadržaného chlapa. Rýchlo som šiel vytasíť meč. Než som stihol položiť ruku na rukoväť, tak som mal meč pod bradou. Ty vieš, že ja meč viem tasiť veľmi rýchlo."

"Niekedy až moc prirýchlo, tupec!"

"To áno," Tjersien potiahol kútikmi úst, "ona v tom momente vybehla hore. Chlapov, ktorí sa po nej rozbehli, sotila zo schodiska. Začuli sme krik. Potom už bolo ticho. Len ženy kričali stále dokolečka - Ronagorda, Ronagorda. Keď sme sa dostali hore, obaja mali otrčené nohy." Všetci, aj Bjorn, zbledli. Nahnevali bohov. Tí poslali svoju bojovníčku, aby priniesla truhlicu naspäť.

"Nebojte sa, vy poserovia, poklad nás ochráni!" Bjorn sa tváril znechutene. "Polovica chlapov za veslá. Swen, rozdeľ mužstvo."

Bjorn sa posadil vo svojom stane na lôžko. Čaká ho dlhá cesta na juh. Za kráľom Haraldom. Futhark má dodať kráľovi potrebnú moc, aby zjednotil vikingské kmene a ustanovil v Nórsku kráľovstvo. Plán cesty bol jasný, opustiť Botniski viken, preplávať Baltské more. Potom cez Øresunde a okolo švédskeho pobrežia do Vestfodu.

"Bjorn! Bjorn!"

"Čo sa deje, vy duté hlavy?"

"Tjersien capol do mora!"

"Prašivec jeden! Tak mu treba ožranovi. Môže chlontat' až do smrti! "

"Spodné rahno ho zhodilo. Tam sa pozeral!"

Bjorn sa pozrel tým smerom. Na neďalekom ostrove bola Ronagorda na vzpínajúcom sa koni. Kývala s mečom.

Celá posádka postupne zmizla. Deň po dni mizol muž za mužom. Nevládali ani manévrovať loď. Vietor a morský prúd odviaľali loď od Øresunde južnejšie ku dánsko-germánskym hraniciam. Nakoniec zostal Bjorn úplne sám.

Bjorn nehybne sedel pri vesle. Pozeral mŕtvo pred seba. Kŕčovito chytil pokladnicu, musí ju doviesť kráľovi Haraldovi. Sľúbil mu to. Od neho bude závisieť osud kráľa Haralda a osud Nórska.

Strhla sa búrka. Zabýslo sa. Pred Bjornom zrazu stála Ronagorda. Biela dáma, biela zbroj.

"Rozhneval si bohov, Bjorn," všade sa ozývala ozvena jej hlasu.

"Plním len rozkazy svojho kráľa."

"Musíš byť veľmi oddaný kráľovi, keď si kvôli nemu ochotný aj zomrieť."

"Povedal som kráľovi, že radšej zdochnem, ako by som mal prísť bez Futharku."

"Kráľ je dosť silný aj bez Futharku. Takto o sedem rokov bude korunovaný za kráľa Nórska po bitke v Hafrsfjorde."

"Ako to vieš? Chceš ma len ošialiť ako prašivého psa, aby som ti vydal Futhark."

"Ozaj ti je poslušnosť kráľovi Haraldovi cennejšia ako tvoj život? Videl si, že som potrestala celú tvoju výpravu."

"Áno, radšej zomriem! Nebojím sa smrti. Nech žije kráľ Harald!"

Ronagorda natiahla ruku. Pokladnica s Futharkom sa vzniesla. Rýchlym pohybom ju roztrieštila na skalách. Zlatý Futhark začal blčať ako fakľa. Bolo to zlatom, ktoré tak svietilo. Pomalým pohybom presunula Futhark nad pevninu. Bjorn videl, že Ronagorda premenila Futhark na dve skaly.

"Odteraz ich nikto nebude môcť zobrať. Jedného dňa tu dánsky kráľ dá vytesať runový nápis na počesť dobytia Dánska i Nórska. Splním ti však tvoje želanie, lebo si poctivý a verný viking."

Blyslo sa. Ronagorda stála na runových kameňoch. Fúkla mrazivý víchor. Lod' sa rozbehla po mori a celou silou sa roztrieštila o pobrežie. Vo vlnách bolo vidieť, ako Bjorn mizne. Svoj meč objímal až do poslednej chvíle.